

Carrer de Santa Anna

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Santa Anna
Emplaçament Al nucli antic de Granollers
Alçada: 145

Coordenades:

Latitud: 41.60874
Longitud: 2.2865
UTM Est (X): 440549
UTM Nord (Y): 4606582

Classificació

Número de fitxa 08096 - 94
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XXI
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Capella de Santa Anna / Portal de Caldes](#)

[Casa del carrer Santa Anna, 14](#)

[Casa Sebastià Costa](#)

[Casa del carrer de Santa Anna 8](#)

[Casa Sebastià Costa](#)

Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo

Data de registre de la fitxa: dl., 01/10/2001 - 02:00

Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana

Data de la darrera revisió: dc., 18/10/2023 - 13:19

Descripció

Carrer del nucli antic de Granollers que és una de les artèries principals d'aquest sector. Va des de la plaça de la Caserna fins a la plaça de les Olles. Pel fet de trobar-se en una posició tan cèntrica molts dels edificis han estat reformats o substituïts, encara que poden conservar elements antics dins de la seva estructura. És un dels carrers més comercials de la ciutat, i per això la pràctica totalitat de les plantes baixes han estat reformades per adaptar-se a aquest ús.

Encara que tot el carrer forma una unitat destaquen especialment els següents números: capella de Santa Anna (reedificada 1864), 3 (cases d'en Jonc, 1920-1930), 5-7 (1940-1950), 6 (can Biel, 1926), 8 (cal Monjo, segle XVI), 9 (1920-1930), 11 (cassa Trullàs, 1920-1930), 13 (casa Sebastià Costa, 1928), 14 (segles XVI-XVIII).

Història

L'origen d'aquest carrer és el camí que anava de Mataró a Caldes de Montbuí: era una via romana que va continuar en època medieval com a camí important i que constitueix l'eix principal, transversal, de la vila de Granollers. Per això fins al segle XVI es va anomenar carrer de Caldes. El primer document on s'esmenta aquest camí és de 1331. A l'extrem oest del carrer hi havia un dels portals de la muralla: el portal de Caldes. Al segle XVI es va construir la capella de Santa Anna prop del portal; per això, com va succeir amb altres carrers amb portal, es va adoptar el nom de l'advocació de la capella.

La trama del carrer es devia formar al llarg dels segles XII i XIII com un raval fora del nucli originari de la sagrera, situada al voltant de l'església parroquial de Sant Esteve. Fins al segle XV la densitat de les edificacions devia ser relativament baixa. Moltes cases tenien horts o patis a la part posterior. Al segle XVI, coincidint amb un període important de creixement demogràfic de la ciutat els espais buits entre cases es van anar omplint. Els habitants del carrer eren bàsicament menestrals que tenien els seus obradors a les pròpies cases. També hi havia traginers i algun pagès. Tan sols s'ha documentat la casa d'una família notable: els Bruniquer. La seva casa estava situada tal vegada a l'actual casa número 10. Així mateix, almenys des de 1538 al carrer hi havia una saboneria.

El 1851 es construï una nova caserna militar on avui hi ha el mercat municipal, i això va provocar alguns canvis en l'organització de la zona del portal de Caldes, que va quedar més o menys com es troba actualment (PANCORBO et alii, 2006: 55).

Amb el procés d'industrialització la vila tradicional havia experimentat grans canvis i un procés de renovació, també al nucli antic. Sobretot a partir del tombant de segle XX moltes edificacions tradicionals van ser objecte d'un procés de reforma o substitució.

El barri de Santa Anna era dels més importants de la població, i a la seva patrona li dedicaven una festa molt lluada, el 26 de juliol. Aquell dia posaven a les mans de la imatge de la santa el raïm més gros i més virolat de tot el terme (AMADES, 1985, IV: 624).

A començament del segle XX al barri hi existien tres colles, entre les quals hi havia molta rivalitat. Eren les colles de la Banya, del Tomàquet i del Sofreginat. Els veïns eren gent molt animada i molts anys feien el paper més lluït en els aplecs de Bellulla (GARRELL, 1960).

Bibliografia

AMADES, J. (1985). *Costumari Català*. El curs de l'any. Barcelona. Edit. Salvat.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960). *Granollers, vila oberta*, Granollers, Gràfiques Garrell.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

PANCORBO, Ainhoa; VILA, Josep M i altres (direcció de Raquel LACUESTA i Albert LÓPEZ (2006). *Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i hipòtesi de configuració*. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona; Ajuntament de Granollers (treball inèdit).

Enllaços d'interès:

[Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i...](#)

